

**ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Рев-511/05
Бања Лука, 06.10.2006. године**

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Стаке Гојковић, као предсједника вијећа, Петра Бајића, Стевана Савића, Горјане Попадић и Драгослава Лукића, као чланова вијећа, у правној ствари тужиле М. З. из Б. Л., против тужене Р. Б. А. Д. Б., коју заступа Г. М., адвокат из Б. Л., ради заштите права из радног односа, одлучујући о ревизији тужиле против рјешења Окружног суда у Б. Л. број Ж-366/02 од 27.12.2004. године, на сједници одржаној 06.10.2006. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Ревизија се одбија.

О б р а з л о ж е њ е

Првостепеним рјешењем Основног суда у Б. Л. број Рс-400/92 од 15.10.2002. године одбачен је приједлог тужиле за понављање правоснажно окончаног поступка по одлуци Основног суда удруженог рада у Б. Л. број Рс-П-275/88 од 20.9.1989. године.

Другостепеним рјешењем Окружног суда у Б. Л. број Ж-366/02 од 27.12.2004. године жалба тужиле је одбијена и првостепено рјешење преиначено тако што је одбијен приједлог за понављање поступка.

Тужилца ревизијом побија другостепено рјешење због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примјене материјалног права са приједлогом да се побијано рјешење укине и предмет врати другостепеном суду на поновно суђење.

Тужена у одговору на ревизију је оспорила наводе ревизије и предложила да се иста одбије.

Републички јавни тужилац није се изјаснио о поднесеној ревизији (чл. 390. ст. 3. Закона о парничном поступку "Службени лист СФРЈ", број 4/77 до 35/91, те "Службени гласник Републике Српске", бр. 17/93, 14/94 и 32/94 – даље: ЗПП).

Ревизија није основана.

Тужилца је 16.5.1991. године поднијела приједлог за понављање поступка окончаног правоснажном одлуком Основног суда у удруженог рада у Б. Л. број Рс- П-275/88 од 20.9.1989. године, којом је одбијен њен захтјев за поништење рјешења Дисциплинске комисије предника тужене СДК СР БиХ, Ф. у Б. Л. број 01/1-3675/88 од 10.8.1988. године и одлуци Савјета тужене о одбијању приговора против наведеног рјешења Дисциплинске комисије.

Овакав приједлог тужилца заснива на тврдњама да је у рјешењу Уставног суда Босне и Херцеговине број У-25/90 од 04.4.1991. године наведено „да након ступања на снагу Закона о измјенама и допунама Закона о удруженом раду, који је ступио на снагу 03.01.1988. године, прописано је непосредна примјена одредаба овог закона“, а према њој је наведеном правоснажном

одлуком Основног суда удруженог рада у Б. Л. потврђена као законита дисциплинска мјера престанка радног односа која јој је изречена примјеном Правилника о радним односима предника тужене, а не примјеном наведених одредби Закона о измјенама и допунама Закона о удруженом раду, који је био на снази у вријеме доношења наведене правоснажне одлуке Основног суда удруженог рада у Б. Л.

Побијаним рјешењем другостепеног суда приједлог за понављање поступка је одбијен, који суд налази, да је наведеном правоснажном одлуком Основног суда удруженог рада у Б. Л. од 20.9.1989. године одбијен захтјев тужиље за поништење рјешења о престанку радног односа, због више тежих повреда радне дужности, међу којима су и оне које се не односе на наведену одлуку Уставног суда Босне и Херцеговине, а оне које се односе на ту одлуку ако би се и прихватиле као нова чињеница, за тужилу не би била донесена повољнија одлука.

Одлука другостепеног суда је правилна.

Понављање поступка не може се тражити због погрешне примјене материјалног права.

У приједлогу за понављање поступка тужилца тражи да се укине побијана одлука Основног суда удруженог рада у Б. Л. због тога што се у том поступку нису примјениле одредбе Закона о измјенама и допунама Закона о удруженом раду, које су ступиле на снагу 03.01.1988. године, којим је прописана примјена овог Закона, а не Правилника о радним односима предника тужене, чијом је примјеном донесена побијана одлука Основног суда удруженог рада у Б. Л. од 20.9.1988. године, дакле, да судови нису примјенили наведени закон чије су се одредбе морале примјенити, а не одредбе Правилника о радним односима предника тужене.

Наиме, по схватању овог суда овдје се не ради о новој чињеници, како то правилно закључује и другостепени суд, већ да је ријеч о примјени права које су у побијаној одлуци примјенили Основни суд удруженог рада у Б. Л. у одлуци РС-П-275/88 од 20.9.1989. године и Суд удруженог рада БиХ у одлуци Ж-948/90 од 06.6.1990. године, што у смислу одредби чл. 421. ЗПП који је био у примјени у вријеме доношења правоснажне побијане одлуке Основног суда удруженог рада у Б. Л., није разлог за понављање поступка.

Из изнесених разлога ревизија тужиље указује се неоснованом. Зато је исту ваљало одбити и примјеном одредби чл. 393. у вези с одредбом 400. став 1 и 4. ЗПП и чл. 456. ст. 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник Републике Српске", бр. 58/03, 85/03 и 74/05), одлучити као у изреци.

Предсједник вијећа
Стака Гојковић

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић